

Mai Villadsens tale ved Enhedslistens årsmøde

Taler

Mai Villadsen
Politisk forperson for
Enhedslisten

Dato

22. maj 2021

Sted

Provianthuset, Christiansborg

Kære alle sammen. Hvor har jeg bare glædet mig til årsmøde med jer – men hvor savner jeg godt nok også et rigtigt et af slagsen. Hvor vi mødes på kryds og tværs af landet. Og hvor man kan blive bekræftet i, at den islandske sweater aldrig helt går af mode – og at der altid er for lidt kaffe, når en folk [sic] Enhedslisten-medlemmer mødes for at diskutere politik.

Jeg savner at se jer alle sammen i virkeligheden. Men, jeg er helt sikker på, at vi får et rigtig godt årsmøde alligevel.

På det her årsmøde er det snart to år siden, at vi fik højrefløjen smidt på porten. Der sket meget i dansk politik siden.

Kan I huske, hvordan klimadebatten var, da højrefløjen var ved magten? Altså dem, der mente, at de havde taget klimaet alvorligt, hvis de havde tjekket vejruddisigten? Dem som kaldte en kornmark for natur? Og som nærmest troede, at de havde løst klimakrisen ved at tage grønne slips på?

Dem er vi heldigvis sluppet af med. Og det er godt for klimaet. Men selv om vi har fået klimalov og mange CO₂-reduktioner, så er der rigtig lang vej igen.

For vi har en klimaminister, der ikke ligefrem rider samme dag, som han sadler. Mildt sagt. Hans store plan er, at teknologien kommer og redder os på målstregen. På den måde er Dan Jørgensen manden, der har opdateret Helle Thorning's gamle udtryk ”der kommer en god løsning i morgen” til, ”der kommer en god løsning i 2030”.

Det kan vi selvfølgelig ikke bruge til noget som helst. Derfor er det vigtigt, at vi nu har fået presset regeringen til et delmål på minimum halvtreds procent i 2025. Og vi bliver ved med at presse regeringen. Klimaloven er ikke til diskussion.

Og vi har større visioner end enkelte delmål. Vi skal have et helt klimaneutralt samfund. Hvor vi lever inden for klodens grænser. Med 100 procent økologisk landbrug, rent drikkevand, et hav uden plastik-forurening og masser af plads til naturen i alle afkroge af det her lille land. I Enhedslisten ser vi meget længere frem end 2030.

Vi har de seneste år fået nogle store sejre i vores velfærd. Flere penge til sygehuse, skoler og meget andet. Vi har taget et stort skridt i retning af minimumsnormeringer, skaffet 600 millioner kr. til psykiatrien og 1000 nye ansatte til ældreplejen.

Det er vigtige sejre. For tidligere var der mange der sagde om Enhedslisten: Jeg kan egentlig godt lide jeres politik, men har i overhovedet nogen indflydelse? Vi har i den grad vist, at det har vi! Det er I mange, der har bidraget til. Én af dem er Pernille Skipper. Du har en enormt stor andel i de vigtige sejre. Og jeg vil gerne sende dig en kæmpestor tak for din fantastiske indsats som politisk ordfører for Enhedslisten. Tusind tak, Pernille.

Selvom vi har fået mange sejre på velfærdsområdet, er der stadig rigtig meget at gøre for os i Enhedslisten.

Lige nu er sygeplejerskernes løn til diskussion. Uanset hvor den diskussion ender, er det så godt, at der har rejst sig en bevægelse mod den fuldstændigt

himmelråbende uligeløn i velfærden - at traditionelle kvindefag bliver lønnet lavere end andre.

Jeg forstår virkelig godt sygeplejerskerne, jordemødrene, pædagogerne, social- og sundhedsmedarbejderne og alle de andre, der kæmper mod uligelønnen. Det handler ikke bare om penge. Det handler faktisk også om respekt.

Alle ved nu, at det i sin tid var en politisk beslutning at lønne nogle fag lavere. Derfor har vi i Enhedslisten altid ment, at det var et politisk ansvar at gøre op med skævheden. Det er nærmest en fast årlig tradition, på højde med julen og mors dag, at Enhedslisten kræver en ligelønspulje.

De ansatte i vores velfærd har krav på respekt, på kolleger nok og en ordentlig løn. Det vil Enhedslisten altid bakke op om, det vil vi altid kæmpe for.

Vi har mange store resultater i rygsækken fra de seneste år. Resultater, som vi kun har fået, fordi det lykkedes os at smide højrefløjen på porten ved sidste valg.

Men det er vigtigt for mig at slå én ting fuldstændigt fast: På udlændingepolitikken kæmper vi ikke kun imod Pernille Vermund og Inger Støjberg. Vi er vi i direkte opposition til den siddende regering.

Så som vi har gjort i mange år, kommer vi til at kæmpe mod flertallets udlændingepolitik med næb og klør - dag ud og dag ind.

Vi har dog fået vigtige sejre. For eksempel børnene ud af Sjælsmark. At Danmark igen tager kvoteflygtninge.

Og efter lang tids pres er regeringen nu gået med til at hente 14 børn og deres mødre hjem fra de rædselsfulde fangelejre i Syrien. Det er en kæmpe lettelse. Så tak, tak, tak til alle jer, der utrætteligt har råbt højt om de her børns situation. Der er ingen tvivl om, at det har virket.

Men vi stopper ikke her. Der vil stadig sidde fem danske børn dernede, som vi også skal have hjem. Og dem der nu kommer hjem, er blevet hjulpet alt, alt for sent. Så uanset hvordan man vender og drejer det: Regeringen har ladet børnene

i Syrien betale en enormt høj pris. Aldrig har titlen børnenes statsminister klinget så hult.

Samtidig vil regeringen sende flygtninge tilbage til ekstremt usikre og farlige vilkår i Assads rædsels-regime. Mennesker, der nu frygter at forsvinde fra jordens overflade, frygter for deres liv. Regeringen har gjort det til en mærkesag at sende udsatte mennesker tilbage til krig og forfølgelse - koste hvad det vil. Jeg har næsten ikke ord for det. Men ét ord vil jeg dog godt sætte på regeringens udlændingepolitik. Den er ganske enkelt hjerteløs.

Der er ingen tvivl om, at vi i Enhedslisten sammen med bevægelserne har et kæmpe arbejde foran os. Vi skal have flyttet holdninger. Så mange, at det også flytter mandater og skillelinjer på Christiansborg. Så vi én gang for alle kan få gjort op med mistro til minoriteter og den kolde og kyniske behandling af mennesker på flugt. Det ved jeg, at vi alle i Enhedslisten vil kæmpe for.

Når det kommer til uligheden har vi også store slagsmål foran os. For nylig fortalte beskæftigelsesministeren, at det ikke er et prestigeprojekt for regeringen at lave om på fattigdomsydelserne. Han luftede endda ideen om at lave en aftale med højrefløjen, eller ingen aftale overhovedet. Det bliver vi flere om at bestemme.

For mens de rigeste hele tiden bliver rigere, er der stadig tusindvis af udsatte familier. Familier, hvor børnefødselsdagen eller lejrturen vækker bekymring og ikke begejstring, fordi man ikke har råd til det samme som kammeraterne. Børn, der - mens de stadig er små - bliver holdt ude af fællesskabet og måske får ar for livet. At få dét løst burde regeringen ikke bare se som en bunden opgave. Det burde enhver regering i Danmark se som sin eksistensberettigelse.

Jeg vil gerne sige direkte til statsministeren: Det her handler ikke om prestige. Det handler om mennesker. Mennesker ramt af arbejdsløshed eller sygdom har krav på, at velfærdssamfundet er der for dem. Alle skal have råd til medicin og

tandlægeregningen. Ingen børn skal gå igennem vinteren uden ordentlige støvler og varmt vintertøj. Regeringen har givet et løfte om, at uligheden og børnefattigdommen skal bekæmpes. Så noget skal der simpelthen ske. I hvert fald hvis regeringen ønsker at blive siddende på Enhedslistens mandater.

Vi står over for et kommune- og regionsvalg. Et valg, hvor vores mål skal være, at gøre Enhedslisten til et endnu mere landsdækkende parti.

Vi har gennem vores historie været et parti, der - det må vi være ærlige om - klarer os bedst i de største byer. Men vi har så meget mere potentiale.

Jeg er vokset op i Kibæk lidt uden for Herning. En by hvor bageren bare hedder Kibæk Bageri og ikke Emmery's eller Lagkagehuset. Der fyldte Enhedslisten ikke så frygtelig meget, så som venstreorienteret stak jeg lidt ud i hedelandskabet.

Men vi har heldigvis taget store skridt som parti - folk i de mindre byer er mere vant til, at der er nogen i byrådet fra Enhedslisten. Den her gang stiller vi op i kommuner, vi aldrig har stillet op i før. Egedal, Samsø, Fanø, Solrød, Ikast-Brande og Vesthimmerland.

Til jer, der knokler for, at Enhedslisten bliver valgt for første gang eller genvalgt i de mindre byer: Det kan godt være, at I ikke så mange derude. Men I skal ikke være i tvivl: Vi er rigtige mange, der hepper på jer! I har hele partiet i ryggen.

Samtidig må vi ikke glemme, at det er enormt vigtigt for os, at vi står stærkt i de mellemstore og store byer. Når vi allerede gør det mange steder, skyldes det en kæmpe indsats fra vores medlemmer der. Her i hovedstaden, har vi tilmed chancen for at blive det største parti. Så I skal bare endnu en gang give den gas allesammen.

Uanset om man bor på landet eller i byen, så er vi et parti med en politik, der gavner det store flertal af befolkningen. Vi kæmper for uddannelsespladser og arbejdspladser i hele landet. Mere lokal-demokrati. Ordentlige forhold for fødende, reelle minimumsnormeringer, færre elever i skoleklasserne, klimaneutrale kommuner og rent drikkevand.

Så uanset hvor i landet, I skal føre valgkamp, kan I stille jer op på gader og stræder med rank ryg og masser af gåpåmod. Vi har meget at byde på som parti, både til dem, der bor på stenbroen og dem, der bor ved gadekæret.

Jeg glæder mig rigtig meget til at **stå der** sammen med jer og gøre alt, hvad vi kan, for at male danmarkskortet rødt og grønt.

Rigtig godt årsmøde

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Enhedslisten, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mai-villadsens-tale-ved-enhedslistens-aarsmoede-2021>